

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 21Co/197/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211206268  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8211206268.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Slovak Telekom, a. s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469, právne zastúpeného JUDr. Oliverom Balážom, advokátom so sídlom Zámocká 10, 811 01 Bratislava, proti žalovanému R. R., bytom T. T. 14XX/XX, F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 694,29 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 5C/200/2011-192 zo dňa 18.10.2012 jednohlasne takto

### rozhodol:

Z r u š u j e sa rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia sa vec v r a c i a prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

### odôvodnenie:

Okresný súd Bardejov (ďalej len „prvostupňový súd“) rozsudkom č. k 5C/200/2011-192 zo dňa 26.10.2012 rozhodol tak, že: „Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 113,40 Eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 12.04.2010 do zaplatenia do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

O trovách vedľajšieho účastníka bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozsudku“.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vychádzal zo skutkových zistení, podľa ktorých žalobca je právnym nástupcom spoločnosti T- Mobile Slovensko. Účastníci konania dňa 26.02.2009 podpísali zmluvu o pripojení - služba rýchly internet, podľa ktorej sa žalobca zaviazal zriadiť žalovanému potrebný prístup k elektronickej komunikačnej sieti alebo k verejnej telefónnej sieti a poskytnúť žalovanému program služieb zvolený žalovaným, v danom prípade rýchly internet. Žalovaný sa zaviazal riadne a včas platiť žalobcovi cenu služieb špecifikovaných v zmluve o pripojení a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti. Ďalej vychádzal zo zistení, že účastníci uzavreli v ten istý deň 26. 02. 2009 ďalšiu zmluvu o pripojení, podľa ktorej sa žalobca zaviazal na aktiváciu programu služieb Fix 9 a dodatku k zmluve na zabezpečenie predaja zľavneného mobilného telefónu a žalovaný sa zaviazal na minimálne mesačné zmluvné dobítie vo výške 9,- Eur s DPH a zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Zároveň zo všeobecných podmienok zistil, že sa zaviazal žalovaný v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej bude 1 písm. c) v bode 2 dodatku alebo v článku 3 bod 3. 6 všeobecných podmienok v dôsledku, ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany žalobcu uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 248, 95 Eur.

Ďalej zo zistení, že žalobca adresoval žalovanému predsporovú výzvu, v ktorej ho vyzval na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 Eur a v prípade, ak v stanovenej lehote nezaplatí dlžnú sumu, odstupuje s účinkami odo dňa nasledujúceho po uplynutí dodatočnej lehoty v súlade s bodom 14.3 písm.d všeobecných podmienok poskytovania predplatennej verejnej elektronickej komunikačnej služby EASY spoločnosti - T mobile Slovensko a.s. od zmluvy o pripojení uzavretej so žalovaným.

Mal za preukázané, že žalovaný si nesplnil svoj záväzok vyplývajúci z uzavretých zmlúv o pripojení a podľa týchto zmlúv a dodatkov sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov a počas tejto doby riadne a včas plniť svoje povinnosti. Žalovaný nesplnil povinnosť zaplatiť cenu poskytnutých telekomunikačných služieb celkovo vo výške 113,40 Eur. V tejto časti žalobe vyhovel. Priznal žalobcovi uplatnený úrok z omeškania, keďže žalovaný svoj záväzok riadne a včas zaplatiť cenu poskytnutých telekomunikačných služieb odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúr nesplnil. Priznal úrok z omeškania vo výške 9 % z tejto sumy.

Poukázal na ustanovenie § 43, § 42 ods. 1, § 43 ods. 5 písm. b) zákona číslo 610/2003 Z.z. o elektronických telekomunikáciách, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR 87/1995 Zb.

Vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom na strane žalovaného s poukazom na § 48 ods. 1, 2 § 47 ods. 1 Občianskeho zákonníka právne posúdil tak, že nedošlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy napriek tomu, že žalobca tvrdil, že došlo k odstúpeniu od zmluvy, avšak nepredložil dôkaz o tom, aby tieto podania sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného pri doručovaní.

Vo vzťahu k zmluvným pokutám, ktoré si uplatňoval žalobca prijal názor, že vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi konania, mal za to, že povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu bola viazaná na akékoľvek porušenie povinností spotrebiteľom. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná bez ohľadu na ďalšie správanie spotrebiteľa. Ak ide o absolútnu neplatnosť zmluvy, v tejto časti dni prichádza do úvahy v prípade uplatnenia inštitútu moderačné právo. V tejto časti tak žalobu zamietol.

Poukázal na ust. § 54 4 ods. 1, § 237 ods. 1, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 53 ods. 4 písm.k/, § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého vzhľadom na úspech žalovaného vo väčšom rozsahu než úspech žalobcu nepriznal účastníkom náhradu trov konania a žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil.

O trovách konania vedľajšieho účastníka vyslovil, že rozhodne do tridsiatich dní po právoplatnosti rozsudku podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku a to proti výroku, ktorým súd žalobe vyhovel podal odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v jeho napadnutej časti zmenil a žalobu zamietol alebo rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania.

V odvolaní ďalej uviedol, že súd zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 113,40 Eur a neakceptoval argumentáciu o účinkoch odstúpenia, pričom konštatoval, že nedošlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy, i keď žalobca tvrdil, že došlo k odstúpeniu od zmluvy písomnými podaniami, ktoré označil ako pokus o zmier, tieto sa však nedostali do dispozičnej sféry žalovaného. Tento názor súdu nie je možné akceptovať, pretože žalobca opakovane potvrdil, že od zmluvy so žalovaným odstúpil a nebolo preukázané, aby žalovaný zaplatil akúkoľvek sumu. Medzi účastníkmi konania nebola sporná skutočnosť o odstúpení od zmluvy. Žalovaný ani vedľajší účastník existenciu ani právne účinky odstúpenia od zmluvy nenamietajú.

Ak žalobca nepreukázal doručenie odstúpenia od zmluvy, nie je možné túto skutočnosť, ktorá svedčí v prospech žalovaného pričítať žalovanému na ťarchu. Minimálne na doručenie by bolo možné aplikovať jej fikciu náhradného doručenia, ktorú právny predchodca žalobcu naformuloval v bode 15. 2 všeobecných podmienok poskytovania verejnej elektronickej komunikačnej mobilnej dátovej služby

účinných od 01. 03. 2009. Zotrúva na námietke premlčania, ktorá bola vznesená v prospech žalovaného spotrebiteľa.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalobca. Navrhol, aby odvolací súd odmietol odvolanie vedľajšieho účastníka podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený, navyše podané oneskorene a bez uvedenia odvolacieho dôvodu.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené a vo výroku o trovách konania, ako aj konanie mu predchádzajúce v súlade s ustanovením § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

V prejednávanej veci prvostupňový súd vyhovel čiastočne žalobe s odôvodnením, že žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o pripojení zaplatiť cenu poskytnúť telekomunikačných služieb celkom vo výške 113,40 Eur. Námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom neakceptoval dôvodiac to tým, že žalobca síce tvrdil, že došlo k odstúpeniu od zmluvy písomnými podaniami, ktoré označil ako pokus o zmier, avšak nepredložil žiaden dôkaz o tom, aby tieto jeho podania boli doručené žalovanému, prípadne sa dostali do dispozičnej sféry žalovaného pri doručovaní.

Podľa § 48 ods. 1 zákona číslo 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“), od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 O.z., odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

Podľa § 45 O.z., prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Ak prejav vôle dôjde zmenený vplyvom prostriedkov, ktoré navrhovateľ použil, alebo iných okolností, ktoré nastali počas jeho prepravy, posudzuje sa podľa ustanovení o omyle (§ 49a).

Odstúpenie od zmluvy je jednostranným právnym úkonom. Týmto úkonom realizuje účastník zmluvy svoje právo (nie povinnosť) domôcť sa v dôsledku naplnenia zákonného alebo zmluvného dôvodu zrušenia zmluvy. právo odstúpiť od zmluvy sa viaže v zmysle § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka na účastníka zmluvy, t.j. na jeho jednostranný právny úkon. pokiaľ odstúpenie od zmluvy je právne konštituované ako jednostranný právny úkon, účinky nastávajú už doručením do dispozičnej sféry adresáta

Nepopierateľne odstúpenia od zmluvy sa ako jednostranný, adresovaný právny úkon stáva účinným (perfektným) tým, že dôjde do dispozičnej sféry adresáta (§ 45 O.z.). V zmysle tohto zákonného ustanovenia voči neprítomnej osobe, osobe, ktorá ako druhá strana nie je pri bezprostrednom priamom styku prejav vôle pôsobí až od okamžiku kedy jej tento prejav vôle dôjde. Prejav vôle dôjde takéto takému adresátovi akonáhle sa ocitne vo sfére jeho dispozície. Samozrejme, že odstúpenie od zmluvy musí byť v spore zistené.

Rozhodnutie prvostupňového súdu v jeho napadnutej časti trpí deficitom odôvodnenia dôvodov a dôsledného vyrovnania sa s účinkami tvrdeného a nepopieraného jednostranného právneho úkonu žalobcu - odstúpenia od uzavretej zmluvy. Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí nedal odpoveď na tvrdenia a argument žalovanej strany, ktorá nepopiera tvrdenie žalobcu o odstúpení od zmluvy. Takýto postup súdu nie je v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej princíp riadneho chodu spravodlivosti v zmysle Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, resp. čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, zaväzuje súdy na odôvodňovanie súdnych rozhodnutí, tak aby súd dal odpoveď na každý dôvodný argument.

Záver prvostupňového súdu o neúčinnom odstúpení od zmluvy je tak predčasný. Predčasné sú úvahy súdu o tom, že námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom nie je dôvodná, keďže nedošlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy.

V tomto smere považuje odvolací súd zistenia za nedostatočné a právny záver prvostupňového súdu za predčasný, čo je dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku (§ 221 ods. 1 písm. h) O.s.p.) a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O.s.p.).

Úlohou prvostupňového súdu bude apriori dôsledne sa vyrovnat' s tvrdením žalobcu po odstúpení od zmluvy o pripojení s účinkami odstúpenia od zmluvy a následne posúdi nároku žalobcu.

Odvolací súd nie je zástancom kasačných rozhodnutí v prípadoch tzv. nevyhnutného dvojinštančného posúdenia nároku a nemyslí si ani, že princíp dvojinštančnosti je ústavným princípom, keďže v ústave o dvojinštančnosti niet zmienky (porov. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 777/07, ze dne 31. 07. 2008).

No zdá sa, že judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v otázke tzv. zmeňujúcich rozsudkov je konštantná. Z odôvodnenia rozhodnutia NS SR sp. zn. 3Cdo 302/2008 z 30. júla 2009:

„Ak odvolací súd dospel k iným právnym záverom pri posúdení zisteného skutkového stavu súdom prvého stupňa, mal správne rozhodnutie prvostupňového súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Požiadavke dôsledného rešpektovania ústavného princípu dvojinštančnosti občianskeho súdneho konania, odvolací súd mohol učiniť zadosť iba kasačným rozhodnutím. Tým, že odvolací súd tak nepostupoval, znemožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv, lebo im odoprel možnosť prieskumu správnosti nových, prípadne z pohľadu súdu prvého stupňa dosiaľ bezvýznamných, avšak z hľadiska právneho posúdenia veci odvolacím súdom, však rozhodujúcich skutkových zistení.“

Vo vzťahu k zisťovaniu skutkového stavu je výstižným „české“ rozhodnutie (C. H. Beck č. C 201/2001), citované takmer vo všetkých „slovenských“ komentároch k Občianskemu súdnemu poriadku:

„Je- li ke správne rozhodnutí o veci samé zapotřebí podstatných (pro rozhodnutí zásadně významných) skutkových zjištění, která neučinil soud prvního stupně, popřípadě která tento soud učinil, ale vzhledem k nesprávnému právnímu názoru, který zaujal, na nich své rozhodnutí nezaložil, nejsou podmínky ani pro potvrzení, ani pro změnu rozhodnutí soudu prvního stupně; odvolací soud proto rozhodnutí zruší a věc vrátí soudu prvního stupně k dalšímu řízení.“

Zároveň takýto postup, podľa NS SR (napr. rozhodnutie sp. zn. 3Cdo 40/2009 z 5. novembra 2009), je zodpovedajúci princípu dvojinštančnosti:

„Pri viazanosti súdu prvého stupňa právnym názorom odvolacieho súdu zostáva dvojinštančnosť zachovaná, nakoľko účastník má po opätovnom rozhodnutí súdu prvého stupňa (po zrušení a vrátení jeho predchádzajúceho rozhodnutia) možnosť znovu ho napadnúť riadnym opravným prostriedkom na inštančne vyššom súde. Skutočnosť, že súd prvého stupňa je po zrušení a vrátení svojho predchádzajúceho rozhodnutia viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, je daná priamo zákonom (§ 226 O.s.p.), preto nemôže zakladať vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (R. Urban; [www.otvorenepravo.sk](http://www.otvorenepravo.sk)).

K námietke žalobcu o neoprávnenej osobe - vedľajší účastník k možnosti podať odvolanie odvolací súd dodáva.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je registrovaným združením, ktorého ciele (uvedené v § 2 stanov združenia) sú:

1. Kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§3, ods.5, zákona č.250/2007 Z.z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§93, ods.2 O.s.p.).
2. Zastupovanie spotrebiteľa pred orgánmi štátnej správy a podávanie podaní o porušovaní práv spotrebiteľov na orgány štátnej správy.
3. Osvetová činnosť na posilnenie právneho vedomia spotrebiteľov.
4. Vykonávanie mediácie za účelom mimosúdneho riešenia spotrebiteľských sporov.

Z uvedeného je zrejmé, že Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je združením, ktoré môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník vo veci ochrany práv spotrebiteľa (ide o jeden z jeho hlavných cieľov).

Z dôvodovej správy k § 93 ods. 2 O.s.p. (k novele účinnej od 15.10.2008): „Navrhovaná právna úprava súvisí s právnou úpravou v zákone č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení 539/2005 Z. z. a zákona 326/2007 Z. z., v zákone č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a v zákone č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov. Úprava má za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia a súvisí aj s transpozíciou rôznych smerníc určených na ochranu spotrebiteľa, osôb, vo vzťahu ku ktorým bola porušená zásada rovnakého zaobchádzania a pod. Navrhovaná právna úprava umožňuje rozšíriť predmet konania na návrh vedľajšieho účastníka. Cieľom navrhovanej úpravy je rozšíriť ochranu práv na prípady, na ochrane ktorých existuje dôležitý verejný záujem, avšak v ktorých by bolo veľmi problematické zo strany subjektov - ktoré majú vzhľadom na svoje zameranie alebo predmet činnosti záujem na ochrane tohto verejného záujmu - vstupovať do konaní (najmä na strane navrhovateľa) ako vedľajší účastníci. Dôvodom je fakt, že v danej situácii by bolo takmer nemožné preukázať právny záujem na výsledku. V praxi ide hlavne o právnické osoby v postavení mimovládnych organizácií zameraných na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, o združenia na ochranu spotrebiteľov a podobne“.

Podľa bodu 50 uznesenia Súdneho dvora zo dňa 16.11.2010 vo veci C-76/10 (Pohotovosť s.r.o. proti Ivete Korčokovej) „Vzhľadom na povahu a význam všeobecného záujmu, na ktorom sa zakladá ochrana spotrebiteľov, ktorú smernica 93/13 zabezpečuje, jej článok 6 musí byť považovaný za ustanovenie, ktoré je rovnocenné s vnútroštátnymi pravidlami, ktoré v rámci vnútroštátneho právneho poriadku majú právnu silu noriem verejného poriadku (rozsudok Asturcom Telecomunicaciones, bod 52). Podľa názoru odvolacieho súdu nie je vo všeobecnom záujme, ak by sa mala spotrebiteľovi odoprieť možnosť poskytnutie ochrany podľa článku 6 smernice Rady 93/13/EHS na to špecializovanými subjektmi len s poukazom na nevyslovený súhlas so vstupom do konania.

Z uvedených dôvodov odvolací súd zrušil rozsudok v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a v rozsahu zrušenia vec vrátil na ďalšie konanie.

Prvostupňový súd rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.